

2021 őszi szám

ÚJ HAJTÁS

XXVI. évfolyam, 5. szám

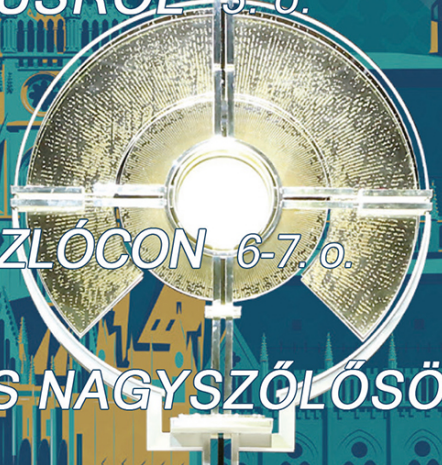
NEGYVEN ÉVE TETT ÖRÖK-
FOGADALMAT MAJNEK ANTAL
PÜSPÖK (INTERJÚ) 4-5. o.

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ A BUDAPES-
TI NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUSRÓL 3. o.

HITTANOS NYÁR
ÉS ÉVNYITÓ CSÁSZLÓCON 6-7. o.

SZOBORMEGÁLDÁS NAGYSZŐLŐSÖN 9. o.

MIT KELL TUDNI AZ ANGYALOKRÓL? 12-13. o.

SZENT PÁL KÉRÉSE (RÓM 12,1) MINDENKIRE ÉRVÉNYES:
AJÁNlja FEL MAGÁT ANNak Az ISTENnek, AKI TELJESEN
ODAADTA MAGÁT ÉRTÜNK A KERESZTEN.
BÁTRAN MONDJUNK IGENT ISTEN HÍVÁSÁRA. SEMMIT NEM VESZÍT AZ EMBER,
HA ISTENNEK IGENT MOND, ELLENKEZŐLEG: AKKOR FOGJA
IGAZÁBÓL MEGTALÁLNI A SZABADSÁGÁT,
AKKOR TUD IGAZÁN KIBONTAKOZNI, HA AZ ÚRISTENNEK ADJA MAGÁT.

MAJNEK ANTAL PÜSPÖK

Ez történt egyházmegyénkben

Kárpátaljaiak az eucharisztikus kongresszuson

Ünnep a ráti gyermekotthonban

Császlói hittanosok biciklitúrán

Évnyitó és tanszemmegoldás Császlócon

Szűz Mária-szobor megáldása Nagyszőlősen

Szent Kereszt búcsú Nevetlenfaluban

Zarándoklat Máriapócsra

Jubileum a Munkácsi Szent István Líceumban

A TARTALOMBÓL:

A budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson jártunk	3. o.
Negyven éve tett örökfogadalmat Majnek Antal püspök.....	4-5. o.
Ünnep a ráti gyermekotthonban ..	6. o.
Nyári programok és évnytitó Császlócon	6-7. o.
Emlékezetes út Medugorjéba	8. o.
Szent Kereszt búcsú	
Nevetlenfaluban	8. o.
Hírek, felhívások.....	9. o.
Boldoggá avatták Wyszyński bíborost	10. o.
Októberi életige.....	11. o.
Az őrangyalokról és általában az angyalokról.....	12-13. o.
Magyarok Nagyasszonya ünnepe.....	14. o.
Mese.....	15. o.

Lapunk megjelenését támogatta:

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNökség
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR

Új Hajtás

A Kárpátaljai Római Katolikus Egyház lapja**Szerkesztőbizottság:**

Majnek Antal (elnök),

Pápai Zsuzsanna (főszerkesztő),

Popovicsné Palójtay Márta (szerkesztő),

Riskó Marianna (rovatvezető).

Tördelőszerkesztő:

Popovics Pál

Címlap és grafika:

Halada Katalin

A szerkesztőség címe:

89600. Munkács, Mira u. 15.

Tel./fax: 0231-54670

E-mail: mrkp.sajto@gmail.com

Honlap: www.ujhajtás.net.ua

A Munkácsi Egyházmegye honlapja:

www.munkacs-diocese.org

Engedélyszám:

3T 199

Készült:

СП ТЗОВ "Полі", Lemberg

2000 példány

Jézussal találkoztunk Budapesten

„Minden forrásom belőled fakad” – ez volt a jelmondata az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak, melyet szeptember 5-12. között tartottak Budapesten. Egyházmegyéinkből közel 300 zárandok érkezett a kongresszusra. Hihetetlen pillanatokot éltük át együtt: a Jézussal való egyesülést az Eucharisziában, a szentmiséket, a konferenciabeszédeket, a koncerteket, szentségimádást, a szombat esti gyertyás felvonulást és a záró szentmisét, amit Ferenc pápa mutatott be.

Az eucharisztikus kongresszus első napjaiban Majnek Antal megyéspüspök, a másik felében pedig Lucsok Miklós segédpüspök képviselte egyházmegyéinket. Több papunk is részt vett a kongresszuson, akik koncelebráltak a szentmiséken, a Ferenc pápa által bemutatott záró szentmisén is. Püspökeink és papjaink imádkoztak a kárpátaljai hívek szándékaiért, a családok megerősödéséért, a Munkácsi Egyházmegyéért, és egész Ukrajnáért. A munkácsi Tours-i Szent Márton plébánia ukrán nyelvű kórusa pedig a keddi szentmisén énekelt.

A zárandokok közül sokan így vagy hasonlóképpen fogalmazták meg érzéseiket: „Nem tudtam visszafojtani a könnyeimet. Isten békéje és jelenléte különösen is érződött. Azért sírtam, mert tudtam: amit itt átéltem, az a legnagyobb boldogság”. „A szentségimádás alatt hihetetlen egységet éltem át az Úrral.” „Hála legyen Istennek hozzánk való irgalmáért!” „Áldott legyen Isten!” „Találkoztam Jézussal!”

„Az Eucharisztia összegyűjt bennünket. Itt, amikor ilyen sok ember és nemzetiség együtt van, megérezzük a katolikus egyház egyetemességét” – mondta Fizer Jenő munkácsi káplán. Petenko Miron ungvári plébános szavai: „Különböző nyelvek, különböző nemzetiségek vannak itt – de mi mindannyian egyggyé tesz minket az Eucharisztia”.

„Európában sokan beszélnek a kereszténység krízisééről. Ha azt nézzük, mennyi ember összegyűlt itt Jézus körül, megkérdőjelezhetjük: ez krízis? Pont fordítva: ez megtisztulás. Jézus Krisztus tudatos választása kitartó jelenlétet jelent Őbenne. Nekünk, katolikusoknak ez a Jézussal való kapcsolatot jelenti, Aki jelen van az Oltáriszentségben” – mondta Lucsok Miklós munkácsi segédpüspök.

Amikor emberek tízezrei dicsőítik Krisztust az Eucharisziában, örvendeznek és énekelnek, nem beszélve arról, amikor ezren és ezren térdelnek le az utca közepén, hogy hódoljanak Jézus előtt, amikor a legmagasabb rangú politikusok, művészek, sportemberek, tudósok nyíltan tanúskodnak Istennel való kapcsolatukról, az mind nyilvánvaló válasz Ferenc pápa kérdésére: „És a te számodra ki Jézus?” Ahogy Ferenc pápa a kongresszus záró szentmiséjén, a Hősök terén megfogalmazta: „Az Eucharisztia arra figyelmeztet bennünket, Ki is az Isten: megfeszített és odaajándékozott szeretet.”

Köszönjük a szervezést Mihalovics Attila császlói testvérünknek, köszönjük a kárpátaljai hívek utazásának szervezésében nyújtott segítséget a magyarországi katolikus egyháznak, melyért hálánkat fejezzük ki.

Weisz-Roszul Viktória írása alapján

„Biztat az Ő szeretete”

Negyven éve tett örökfogadalmat Majnek Antal püspök

Majnek Antal püspök 1977-ben lépett be a ferences rendbe, ahol négy évvel később tett örökfogadalmat. Idén szeptember 15-én ünnepelte ennek negyvenedik évfordulóját. Ebből az alkalomból Weisz-Roszul Viktória, egyházmegyénk Veritas médiaevangelizációs projektjének munkatársa készített vele videóinterjút, melynek rövidített, írott változatát az alábbiakban olvashatjuk.

– Püspök atya hogyan határozta el, hogy ferences lesz?

– Egyetemi éveim vége felé jött a hívás. Egy ifjúsági közösségbe jártam, ahol Bibliát olvastunk, imádkoztunk, beszélgettünk, kirándultunk együtt. Akkor újra pap akartam lenni, mint annak idején, kisgyerekkoromban, de most már persze másképp érelődött bennem Isten hívása. Hittantanárunktól 1976-ban kaptam egy Szent Ferencről szóló könyvet; ennek olvasása során jött az az új elhatározás, hogy nem is pap leszek, hanem ferences szerzetes. A következő évben be is léptem a rendbe; beöltöztem a rendi ruhába, amit egészen 1995 decemberéig hordtam, amikor II. János Pál pápa kinevezett Munkácsra püspöknek.

– Hogyan tudta püspökként megőrizni a ferences eszményt?

– Az elején a barna habitust is hordtam pár évig, amíg nem figyelmeztettek,

A Transzitus ünneplése Nagyszőlősen 2007-ben

hogy nemcsak illik, hanem kötelező is helyette a püspöki reverendát hordanom. Belül azonban, a szívemben igyekeztem Szent Ferencnek mindhárom fogadalmát továbbra is élni, megélni. Ha nem is abban a rendben, abban a közösségben, de az Istennel való közösségben, a saját szívemben, lelkiismeretemben igyekeztem szerényen, szegényen élni, a szegényekre jobban odafigyelni. Ez még most is napi feladat, hogy felfedezzük azokat a lehetőségeket, ahol az Úr Jézust szolgálhatjuk, hiszen ő maga mondta, hogy a szegényekben, betegekben, függőségektől, börtönben szenvedőkben rejtőzik el, így kell Őt megtalálnunk a hétköznapi életben. Hála Istennek, az egész egyházmegyében nagyon szépen folyik ez a karitatív munka, tehát a szegény mindenhol megtalálhatja azt a minimális segítsé-

get, amely bizonyítja számára, hogy Isten őt is szereti.

– Hogyan emlékszik vissza az örökfogadalom napjára?

– Budapesten, Pasaréten, a ferences kolostorban készültünk fel rá. Éppen erre a napra, az örökfogadalomra látogatott el hozzánk a ferences rend miniszter-generálisa, vagyis általános főnöke, John Vaughn, és külön öröm volt, hogy Tokár János atyával együtt az ő kezébe tehetjük le az örökfogadalmunkat. Örömnapp volt ez számomra. Tudtam, hogy jó helyen vagyok Szent Ferenc rendjében.

– Milyen volt kereszténynek lenni a kommunizmus idején?

– Érdekes módon ebből nekem nem volt különösebb problémám. Olyan nevelést kaptunk a szüleinktől, hogy mindig helyre tudtuk tenni, ha hazugságot hallottunk az iskolában. Tanáraink közül csak egy-kettő volt „hithű” kommunista, a többség az igazságot tanította. Az egyetemen – ahol gyakorlatilag mindenkinek kötelező volt belépni a KISZ-be, a Kommunista Ifjúsági Szövetségbe – elhangzott, hogy csak az lehet

KISZ-tag, aki nem jár templomba. Amikor ezt meghallottam, egy héten belül írásban kijelentkeztem a szövetségből. Akkor már jártam a korábban említett ifjúsági hittanra, amiről a barátaim is tudtak. Akkor fogalmazódott meg bennem újból, hogy a Biblia Istenének, Jézus evangéliumának kellene szentelnem az egész életemet.

- Hogyan tudja egy fiatal felismerni Isten hangját, ha arra hívja őt, hogy Neki szentelje az életét?

- Jó kérdés, mert ez általában nem megy olyan könnyen egy felnőtt embernek. Bennem is évekig mocorgott az a kívánság, hogy házasemberként éljek a világban – gyerekkorom óta arról álmodoztam, hogy sok gyerekem, nagycsaládom lesz. Ez a könyv, Szent Ferenc élete – nyilván maga Szent Ferenc – hatott rám olyan erővel, hogy nyugodtan mondtam igent erre az egészen másféle életre.

- Mit ajánl a fiataloknak, akik fel szeretnék ismerni azt a hivatást, amit Isten szán nekik?

- Ugyanezt tudom ajánlani, hiszen nincs új a nap alatt. Az Úr Jézus az Ő Szentlelke által ugyanúgy dolgozik mindenkinek a fejében-szívében, ugyanúgy működik: fel kell figyelni erre a hangra. Akár az igazságot keresi valaki, akár a szépet, akár az örök értékeket, aki gondolkodik, imádkozik, az biztos, hogy meghallja az Úr Isten szerető hívását, és

Hálaadás

Hálát adok az Úr Istennek ezért a negyven évért. Nagyon nagy köszönet mindazoknak, akik segítettek megtalálni hivatásomat, melyre nagyon boldogan és örömmel mondtam igent 1977-ben, és utána, negyven évvel ezelőtt, 1981. szeptember 15-én örökfogadalommal is elköteleztem magam benne. Nyolc évvel később kijöttem ide, Kárpátaljára, Nagyszőlősrre, hogy néhány évig kísérgitsem az itteni idős papokat, aztán itt ragadtam. A Huszti és a Técsői járásban szolgáltam, amíg ki nem nevezett a pápa Munkácsra püspöknek. Tizennégy évet töltöttem el a ferences rendben, és azóta is igyekszem megtartani a hármast fogadalmat: az engedelmességet, a tisztaságot és a szegénységet.

Szeretném kifejezni a köszönetemet azoknak a testvéreknek is, akikkel ezekben az években egy közösségben éltem. Velük együtt tanultam meg azt a közösségi életet, amelyről Jézus azt mondta, hogy akik az Ő nevében jönnek össze, köztük lesz; azokkal, akik együtt imádkoznak, együtt dolgoznak, együtt élnek, azokat Ő különösen is a jelenlétéről biztosítja.

Természetesen ez máshol is ugyanígy érvényes: ha az ember, bárhol is legyen, ebben a szellemben éli az életét, hiszem, hisszük és meg is tapasztaljuk, hogy Isten velünk van.

Majnek Antal püspök

valamiképpen igent mond rá. Sok miniszter akar gyerekkorában pap lenni – sokukból nem lesz az, ez a vágy mégis azt bizonyítja, hogy az Úr Isten az ő szívükben, és minden igazságot, Istent kereső ember szívében működik. Tehát bátran mondjunk igent Isten hívására. Semmit nem veszít az ember, ha Istennek igent mond, ellenkezőleg: akkor fogja igazából megtalálni a szabadságát, akkor tud igazán kibontakozni, ha az Úr Istennek adja magát. Ha hallgat a szívére, hallgat a lelkiismeretére, minden jó szóra, bárhonnan is érkezik. Olvasson buzgón, a Szentírást különösen is, az evangéliumokat nagyon ajánlom.

Ez mind, ahogy Szent Pál is írja, Jézus-hoz vezet, Jézusra mutat.

- Püspök atya életében milyen szerepe van az imádságnak?

- Nagyon megszerettem a zsoltárokat, a breviáriumot, a napi zsolozsmázást – nekem ez olyan, mint az étkezés, sőt néha annál is fontosabb. Felfrissül az ember, különösen a reggeli szentmisében. Ha így kezdem a napot: csendes imában, aztán szentmisével – ez szilárd alapot ad a napnak, és mondhatjuk, hogy az egész életnek.

Ha nem is lép mindenki szerzetesrendbe, Szent Pál kérése (Róm 12,1) mindenkire érvényes: ajánlja fel magát annak az Istennek, Aki teljesen odaadta magát értünk a kereszten. Minden Istennek átadott ember megszentelt életet él. Ha nem is vagyunk szentek, mint ahogy én sem vagyok tökéletes, mégsem keserít el a tökéletlenségem, bűnösségem tudata, inkább biztat az Ő szeretete, hogy ő a legutolsókat is, a leggyöngébbeket is, a legmegvetettebbeket is – szereti.

Az interjú videón a következő helyeken tekinthető meg: egyházmegyének weboldalán (<https://munkacs-diocese.org>), youtube-oldalán (Мукачівська Дієцезія) és Facebook oldalán (Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye), valamint az egyházmegyei Veritas evangelizációs médiaprojekt Viber-oldalán.

Ráton megnyílt az ötödik családi típusú gyermekotthon

A Ráti Gondviselés Háza Gyermekotthon elsőként épült házába 2021. augusztus 5-én új nevelőcsalád költözött. Basányi Sándor és Valéria három saját gyermekük mellé hat nevelt gyermeket fogadtak be. Ők az ötödik katolikus család Rátonban, aki nevelőszülőként gyermekeket fogadtak magukhoz.

Majnek Antal megyéspüspök a jelenlévő papokkal – Thurzó Péter ráti plébániai kormányzóval és az Ungváron szolgáló Janig Péter atyával – együtt szentmisét mutatott be a gyermekotthon területén található Néri Szent Fülöp kápolnában. A szentmise végén megáldotta az oltárképet (vagy inkább freskót, hiszen a kápolna oltár mögötti falára festette

alkotója, Erfán Ferenc festőművész). A püspök atya megáldotta a gyermekeket és az új nevelőcsaládot, majd az épületet is, melyben lakni fognak.

Az ünnepségen jelen volt Anatolij Poloszkov, a Kárpátaljai Megyei Állami Közigazgatási Hivatal elnöke, Balogh Lívia, a KMKSZ Ungvári Középszintű Szervezetének elnöke, megyei képviselő, Bezzeg Tamás ungvári magyar konzul, aki Bacsikai József főkonzul szavait tolmácsolta a résztvevőknek, valamint az USA-beli S. A. R. A. Jótékonyági Alapítvány képviselői.

A jelenlévők valamennyien kifejezték örömeiket, hogy a szülők vállalták ezt a feladatot, és a gyermekek szerető családban nőhetnek fel. Isten áldását kérték minden olyan családra, akik szülői szeretetet és a család melegét nyújtják az ezt nélkülöző gyermekeknek.

Nyár a császlóci hittanosokkal

A hosszú bezártság és korlátozások után a császlóci hittanosok már nagyon várták, hogy megkezdődjenek a hittantáborok. Június 28-tól július 3-ig nyári napközis hittantáborot rendeztünk nekik, melynek témája: „Szent József, aki igaz ember volt” (Mt 1,19).

Több mint 50 hittanos – óvodáskortól egészen középiskolás korig – töltötte meg vidámsággal hittantermünk udvarát. Minden egyes nap Szent József példaeértékű életével ismerkedhettek meg a gyerekek, hogy nagyságát és fontosságát felfedezzék, és nagy bizalommal hagyatkozhatnak az ő vezetésére a mindennapokban és lelki életükben egyaránt.

A Szentírásban Szent József egyetlen szavát sem halljuk, ő a csend embere, aki cselekedeteivel beszél. A gyerekekkel többek között beszélünk Szent Józsefről mint jegyben járó ifjúról, férjéről,

gondoskodó apáról, és az ő Istenbe vetett végtelen hitéről.

A tábor programjai liturgikus eseményekben is bővelkedtek. A templom ud-

varában litániát imádkoztunk, volt rózsafüzérezés, szentmise és szentségimádás is. A szentmise prédikációjában Pap Sándor atya a táborozó hittanosok figyelmét felhívta arra, hogy legyenek engedelmes, szófogadó, kötelességtudó gyerekek szüleik örömére, ahogy Jézus is az volt szülei számára.

Az együtt töltött idő elengedhetetlen részei voltak a közös játékok és kézműveskedések. A hét meglepetése Hrabár Patrik bűvész volt, aki különböző kártyatrükkökkel is szórakoztatta a gyerekeket. A táborot táncházzal zártuk.

2021. július 19-23. között rendeztük meg 35 hittanos részvételével ifjúsági hittantáborunkat. A tábor gondolatköre az Oltáriszentséghez kapcsolódott. A hittanórákon beszélgettünk az Eucharisziáról és a szentmiséről mint hitünk táplálékáról. Azokról a szentekről és boldogokról, akik éltek-haltak Krisztusért, mint Szent Tarzícusz, Boldog Imelda, Brenner János vagy Carlo Acutis. Sorra vettük az Oltáriszentség csodáit.

A gyerekek nagy örömére pizzasütést is szerveztünk. Minden hittanos elkészíthette a saját ízlésének megfelelő pizzáját.

„Biciklizz és imádkozz!” – jelszóval biciklitúrát szerveztünk. Úti célunk a sis-lóci római katolikus plébánia volt, ahol megpihentünk, uzsonnáztunk és közös

játékkal töltöttük az időt. Ezt követően szentmisén vettünk részt, melyen Kvascsuk András atya beszélt a hittanosoknak az Eucharisztia fontosságáról.

Nagy öröm volt, hogy a gejóci hittanosok is csatlakoztak hozzánk, és a táborok aktív résztvevői voltak.

Jézus jelenlétében próbáltuk megélni a táborban töltött napokat. A gyerekek megérezhették, hogy Jézus jelen van az étkezőasztalnál, a szolgálataink során, a közös játékokban és kirándulásokon.

Bízom benne, hogy a táborokban szerzett élmények mindnyájunkat segítenek abban, hogy hitünk megerősödjön, és életünkkel tanúságot tegyünk a keresztény hit szépségéről és értékéről.

Mihalovicsné Tóth Krisztina
császlóci hitoktató

Veni Sancte Császlócon

Véget ért a nyári szünet. A gyerekek izgatottan és elszántan készülődtek a tanévkezdésre. Augusztus utolsó vasárnapján a császlóci hittanosok iskolatáskával jöttek a szentmisére, hogy Isten segítségét kérjék a tanuláshoz, és áldást kapjanak

azon tanszerekre, melyek a tanév folyamán segítik a tudás megszerzését.

Pap Sándor atya prédikációjában arról beszélt, hogy a keresztény életben a Szentléleknek erő adó és megvilágosító szerepe van, melyet nyitott szívvel kell fogadniuk a gyerekeknek, a szülőknek és a tanároknak egyaránt. Azért is imádkozott, hogy a gyerekek és tanáraik előtt álló tanév ne legyen olyan, mint a tavalyi: mentes legyen vírusoktól, betegségektől, sikeressé és eredményessé váljon minden tanuló számára.

A szentmise végén Sándor atya megáldotta az iskolatáskákat, és természetesen a diákokat is. Az ünnepi szentmisén a hívek közössége együtt imádkozott a gyermekek szellemi és lelki fejlődéséért.

Szentlélek Isten! A Te vezetésedre bízunk életünket, tanévünket, hittanóráinkat. Add, hogy minden évünkben, minden napunkban felfedezzük a Te jelenlétedet. Add, hogy így adjuk át magunkat általad Jézusnak, Aki él és uralkodik veled és az Atyával együtt, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Mihalovics Krisztina

Emlékezetes út Medugorjéba

Fiatalok és házaspárok zarándoklata

A munkácsi Tours-i Szent Márton plébánia fiataljai és házaspárjai július 25-31. között Medugorjéba indultak zarándoklatra.

Ez a hét nagyon gyorsan elrepült, ugyanakkor egy örökkévalóságig tartott...

Mindenki a maga módján élte meg ezt az időt, mindannyian gazdagodtunk lelkiekben és eltöltött minket az öröm az imádság és a nyugalom közben.

Sok ember és közösség tanúságtételét meghallgattuk, és valamennyi megérintett bennünket, ám mindannyiunkat másképp. Ezeket az érzéseket nem lehet visszaadni szavakkal, ott kell lenni személyesen, látni és hallani, hogy maga Jézus akar szólni hozzánk más emberek tanúságtételén keresztül.

A program nagyon sűrű volt, reggelente felmentünk a Bodbrdo-hegyre (a jelenések hegyére) vagy a Krizsevácra, miközben a keresztutat imádkoztuk. A legfontosabb programunk azonban az esti volt: rózsafüzér, szentmise és szent-ségimádás. Az utazásnak ezt a három fontos elemét vártuk mindannyian a legjobban. Amikor látod azt a sok embert, fiatalokat és gyerekeket köröskörül, akik imádkoznak, különféle nyelveken – akkor megérted, hogy messze nem vészett még el minden, hogy a kereszténység

menő dolog, és a nyelvnek nincs jelentősége: az a fő, hogyan és mit beszél a lelked.

Egy napot kenyéren és vízen böjtöltünk, amit plébániánkért ajánlottunk fel, és saját szándékainkra is.

Szeretnék köszönetet mondani a házaspároknak, akikkel együtt utaztunk: számunkra, fiatalok számára a szerető család valódi példái vagytok. Mind-egyikötök szülői szeretettel és gondos-

kodással fordult felénk; köszönöm, hogy van kiről példát vennünk, és kívánom nektek, hogy egész életetekben továbbvigyétek ezt a szeretetet a saját családokban.

Ahogy Fizer Jenő atya mondta az autóbuszban: „Senki nincs itt véletlenül. Mindegyikötök Mária hívja magához.”

Olekszandra Bikszej

Szent Kereszt-búcsú Nevetlenfaluban

Szeptember 14-én a Nagyszőlősi járásbeli Nevetlenfalu templomában búcsút tartottak a Szent Kereszt tiszteletére. A szentmise főcelebránsa Lucsok Miklós, egyházmegyénk segédpüspöke volt, akit a szentmise elején Hajas Ámosz OFM nevetlenfalui lelkipásztor köszöntött. Velük együtt misézett még Rácz István sárosorosi plébános, valamint Jenő és László görögkatolikus atyák, Weinrauch Márió ferences atya pedig egész szentmise alatt gyóntatott.

A prédikációban Miklós püspök atya arról beszélt, milyen fontos szerepe van életünkben a keresztnek. „Hol van a kereszt a te életedben? A kereszt megváltásunk forrása.”

A szentmise Oltáriszentség-körménettel zárult. A nevetleni hívek agapéval fogadták a környező falvakból érkezett zarándokokat.

A nevetlenfalui plébániához közel 800 hívő tartozik, van gyermekkórusuk, számos kisebb és nagyobb fiú ministránsuk,

hittanórákat tartanak gyermekeknek és felnőtteknek, akik példájukkal tanúságot tesznek a valódi keresztény életéről.

Hazai hírek

Augusztus 5-én Majnek Antal püspök megáldotta a Ráti Gondviselés Háza Gyermekotthon elsőként épült, most felújított házát, megáldotta a házat átvevő nevelőszülőket, családjukkal együtt, valamint a Néri Szent Fülöp kápolna oltárképét.

Augusztus 14-16. között Majnek Antal püspök Csángóföldön tartott magyar nyelvű búcsús szentmiséket. Augusztus 14-én Pusztinán tartott Nagyboldogasszony-búcsút. Aznap este részt vett a kacsikai gyertyás körmeneten, másnap, augusztus 15-én pedig Kacsikán, a nagy búcsújáró helyen mutatott be ünnepi szentmisét. Az azt követő román nyelvű szentmisén is koncelebrált, Petru Gherghel nyugalmazott jászvásári (ia i) püspökkel együtt. Augusztus 16-án Pusztinán tartott Szent István-búcsút, melyet élő közvetítésben lehetett nézni az interneten.

Augusztus 19-én Áder János, Magyarország köztársasági elnöke a Magyar Érdemrend középkeresztje kitüntetés adományozta Majnek Antalnak, a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye püspökének. A rangos kitüntetéssel a kárpátaljai magyarság megmaradása érdekében végzett lelkipásztori tevékenységét, valamint a munkácsi püspökség szervezeti és spirituális szolgálatának kiépítésében vállalt szerepét ismerték el.

Szeptember 3-5. között lelkigyakorlatot tartott Szinyákon Majnek Antal püspök és Megyesi László diakónus. A lelkigyakorlat témája Szent József és az Eucharisztia volt.

Szeptember 5-12. között rendezték meg Budapesten az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. Egyházmegyéinkből közel háromszáz zarándok érkezett a kongresszusra a magyar fővárosba, sokan papjaikkal együtt zarándokoltak oda, Majnek Antal megyéspüspök és Lucsok Miklós segédpüspök pedig felváltva képviselték egyházmegyéinket a nemzetközi eseményen.

Szeptember 18-án a munkácsi székesegyházban szentmise keretében tartották a Felnőtt Teológiai Tanfolyam (közismert nevén FTK) évnitőjét, melyet Majnek Antal püspök és Heidelsperger István mátészalkai plébános mutatott be. A szentmise után a már második évfolyamos hallgatók első tanítási napja következett.

Szeptember 8-án Nagyszőlősen Matl Péter Szűz Mária-szobrát áldotta meg Lucsok Miklós püspök. A szobrot a templom kertjében állították fel.

Szeptember 24-én tartották a Munkácsi Szent István Líceum alapításának húszéves jubileumi ünnepségét. Az ünnepség szentmisével kezdődött a székesegyházban, melyet Majnek Antal püspök és Pogány István munkácsi plébános celebráltak. A szentmise végén a megyéspüspök a Szent Márton palástja-díj Pro Ecclesia emlékérmével tüntette ki Kristofori Olgát, aki a kezdetektől, 2001-től tölti be a líceum igazgatói tisztségét.

Szeptember 24-25-én tartottuk egyházmegyei máriapócsi zarándoklatunkat. A határátkelési nehézségek miatt kevesebben, mint máskor, de nagy hittel és lelkesedéssel zarándokoltak el a kegyhelyre a résztvevők, hogy egyházmegyéinkért és saját szándékaikra is imádkozzanak a szentmiséken és az éjszakai virrasztáson.

Szeptember 26-án, vasárnap Ungváron az esti szentmise után Lucsok Miklós püspök tartott előadást az Istennel való élő kapcsolatáról.

Felhívások

Október 10-én a nagybégányi templom búcsúja és újragáldása lesz ünnepi szentmise keretében.

Boldoggá avatták Varsóban Stefan Wyszyński bíborost

Boldoggá avatták Stefan Wyszyński bíborost szeptember 12-én, vasárnap Varsóban. Az ünnepi szentmisét Marcello Semeraro bíboros, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusa, több mint nyolcvan püspök és hatszáz pap celebrálta. Az Ukrajnai Római Katolikus Püspöki Konferenciát Mieczysław Mokrzycki lemergi érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciát Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök képviselte. Lembergi zárándokok is érkeztek a boldoggá avatásra, papjaikkal együtt.

A lengyel főváros legnagyobb templomában, az Isteni Gondviselés-bazilikában, valamint a szentélyhez tartozó kültereken mintegy hétezer hívó gyűlt össze. A boldoggá avatást az eredetileg kitűzött időponthoz képest egy évvel később ünnepelték meg a koronavírus-járvány miatt. A megelőző járványügyi intézkedések értelmében korlátozták a helyszínen lévő hívők maximális számát.

Semeraro bíboros a homíliában hangsúlyozta, hogy Wyszyński bíboros bátran és határozottan irányította a lengyel egyházat, az embert megalázó kommunista ideológiával szembeállította Krisztus evangéliumát.

A boldoggá avatáson részt vett Andrzej Duda lengyel elnök és Mateusz Morawiecki kormányfő. Magyarországot Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter képviselte.

Ferenc pápa 2019 októberében harminc évig tartó boldoggá avatási eljárás után nyitotta meg az utat a lengyel bíboros boldoggá avatása előtt, elismerve egy, az ő közbenjárására történt csodát. Korábban a Vatikán elismerte, hogy Stefan Wyszyński hősies fokon gyakorolta a keresztény erényeket.

Alojzije Stepinac horvát bíboros, vértanú után Stefan Wyszyński a második, a kommunista rendszerrel szembeszegülő közép-európai prímás, akit boldoggá avattak.

A Mindszenty József hercegprímás-

sal gyakran párhuzamba állított, a lengyel és az európai katolikus egyház jelképes alakjának számító, a nácizmus, majd a kommunizmus elleni küzdelemben is fontos szerepet betöltő Stefan Wyszyński 1901-ben született. 1948-ban lett Varsó és Gniezno érseke, Lengyelország prímása. 1953-ban kreálták bíborossá. 1981-ben Varsóban hunyt el, három héttel a lengyel pápa, II. János Pál elleni sikertelen merényletet követően.

1920–1924 között Włocławekben a papi szeminárium tanulója volt. Felszentelésére 1924. augusztus 3-án (23. születésnapján) került sor szintén ebben a városban, miután felépült a kórházi kezelést igénylő súlyos betegségéből. Társadalmi tevékenysége jelentős volt: 1932-től főszerkesztője volt a włocławeki „Ateneum Kapłańskie” egyházi havilapnak, s vezetője a „Sodalicia Mariańska” nevű világi keresztény egyesületnek, valamint keresztény munkásegyletemet és társadalmi-oktatási tevékenységet vezetett a keresztény szakszervezetekben. A második világháború kirobbanásakor Michał Kozal püspök tanácsára a lublini vajdaság egy falujában rejtőzködött a Gestapo elől. Ekkor történt, hogy véletlenül bejött egy teljesen kimerült szülő anya házába, s miután már nem tudott segítséget hívni, baba és ápolónő lett a szülés idejére. A varsói felkelés idején a város környékén elterülő Laskiban élt. „Radwan” álnéven a Honi Hadsereg egyik alakulatánál és a felkelők tábori kórházában volt káplán.

Miután a világháború véget ért, Wyszyński visszatért Włocławekbe, ahol újjászervezte a szemináriumot s ellátta a rektori feladatokat. 1946-ban kinevezték a Lublini Egyházmegye megyéspüspökévé. Püspöki jelmondata: Soli Deo (gloria), mely annyit jelent: Egyedül Istennek (legyen dicsőség), vagy: Egyedül Istené (a dicsőség).

Wyszyński bíboros meghatározó volt a Katolikus Egyház és a kommunista rendszer közötti kapcsolatok, valamint Lengyelország történelmi eseményeinek alakulásában a hidegháború időszakában. Az Egyház és az állam viszonyában taktikai okokból személyesen felvállalt bizonyos engedményeket, viszont nem tűrte el a rezsimmel együttműködő békepapok tevékenységét, kiállt az ellenzék, a sztrájkoló munkások követelése mellett, kereste a feszültségek feloldásának lehetőségeit.

1950-ban, annak reményében, hogy sikerül megállítani az Egyház ellen irányuló sztálinista megtorlást, a bíboros aláírt egy, a kommunista állam és az Egyház viszonyáról szóló megállapodást.

1953–1956-ban internálták a főpásztort. Abban az időszakban dolgozta ki a nemzet szellemi megújulásának programját, amelyet az '50-es évek végétől a lengyel katolikusok el is kezdtek megvalósítani. 1956-ban, az akkori átmeneti politikai enyhülés időszakában Stefan Wyszyński egy újabb, az Egyház iránti engedményeket tartalmazó megállapodást írt alá az akkori lengyel kormányfővel, Władisław Gomułkával.

Emlékezetesnek számít az 1978-as pápaválasztás utáni jelenet, amikor az akkor 77 éves Wyszyński bíboros a Szent Péter téren térdre borult az akkor megválasztott II. János Pál előtt, aki a pápai trónusról eléje sietett, felemelte és megölelte szellemi atyját.

Lengyelországban a 2021-es évet állami szinten „az évezred prímásának” szentelték – máig így nevezik Wyszyński bíborost lengyel honfitársai.

Forrás: Magyar Kurír, Wikipédia, kmc.media

Az élet ígéje, 2021 október

„Tudjuk, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik” (Róm 8,28)

Pál apostol rómaiaknak írt leveléből származik az íge, melyet ebben a hónapban megélni javasolunk. Hosszú, gondolatokkal és tanításokkal teli szövegről van szó, amelyet Pál Rómába menetele előtt írt, hogy előkészítse látogatását, mert személyesen még nem ismerte ezt a közösséget.

A nyolcadik fejezet különösen is aláhúzza az új, Lélek szerinti életet, az örök élet ígéretét, amely az emberekre, a népekre és az egész teremtett világra vár.

„Tudjuk, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik.”

Ennek a mondatnak minden szava mély jelentőséggel bír.

Pál kijelenti, hogy főleg kereszténységünkben fakadóan megismertük Isten szeretetét, és tudjuk, hogy minden, ami velünk, emberekkel történik, részét képezi Isten nagy üdvösségtervének.

Pál azt mondja, hogy minden ennek a tervnek a megvalósulására szolgál: a szenvedés, az üldöztetés, a bukás és a személyes gyengeségeink is, de főleg Isten Lelkének a működése a szívünkben, ha befogadjuk őt.

A Szentlélek meghallja az emberiség és a teremtett világ vajúdását, velünk sóhajtozik, és ez a biztosítéka annak, hogy Isten terve meg is valósul.

Számunkra ez azt jelenti, hogy válasszunk cselekvő szeretettel a szeretetére, bizzuk magunkat az Atyára minden szükségben, és tegyünk tanúságot az új égbe és új földbe vetett hitünkről, melyet azoknak készít, akik bíznak Benne.

„Tudjuk, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik.”

Hogyan valósítsuk meg ezt a komoly kijelentést személyes életünkben, a mindennapokban?

Chiara Lubich ezt tanácsolja: „Mindenekelőtt soha nem szabad megállnunk a dolgok pusztán külső, anyagi, profán szemlélésénél, hanem hinnünk kell, hogy minden tény olyan üzenet, mellyel Isten kifejezi szeretetét irántunk.

Az élet gyakran egy olyan szötte-

hez hasonlít, melyből csak a csomókat és a kusza szálak összevisszaságát vesszük észre. Meg fogjuk azonban látni, hogy valójában mennyire más: egy olyan csodálatos minta, melyet Isten szeretete sző majd hitünkre alapozva.

A következő lépés az, hogy bizalommal és teljesen hagyatkozunk rá erre a szeretetre minden pillanatban, legyen szó akár kis, akár nagy dolgokról. Sőt, ha képesek leszünk rábízni magunkat Isten szeretetére a hétköznapi élethelyzetekben, akkor Ő megadja majd nekünk az erőt ahhoz, hogy a nehezebb pillanatokban is rá tudjuk bízni magunkat: egy nagy megpróbáltatás vagy betegség idején, és a halál pillanatában.

Próbáljunk meg így élni, de ne érdekből, azért, hogy Isten felfedje terveit, és így vigasztalást nyerjünk tőle, hanem csak szeretetből. Meg fogjuk látni, hogy ez a bizalomteli ráhagyatkozás végtelen fény és béke forrása számunkra és sok más ember számára.”

Bizzuk magunkat Istenre a nehéz döntésekben is, ahogy O. L. meséli Guatemalából: „Szakácsként dolgoztam egy szeretetotthonban. A folyosóról behallatszott, hogy egy néni vizet kér. Bár nekem tilos elhagynom a konyhát, mégis megkockáztattam, és kedvesen odaadtam neki egy pohár vizet. Felragyogott a szeme. Megivott egy fél pohárral, aztán megszorította a kezemet:

»Maradjon velem tíz percre!« Magyaráztam, hogy nekem nem lehet, mert az állásomat kockáztatnom vele. De a tekintete meggyőzőtt, és vele maradtam. Megkért, hogy mondjuk el együtt a Miatyánkot. Aztán pedig arra, hogy énekeljek valamit. Az a dal jutott eszembe, hogy »nem viszünk magunkkal semmit, csak a szeretetet...«. A többi lakó csak figyelt bennünket. Az asszony boldog volt és annyit mondott: »Isten áldjon meg téged, gyermekem!« Rövid idővel utána pedig elhunyt. Mindenképpen el kellett bocsátaniuk, mert elhagytam a konyha területét. A családom távol él, szükségük van a támogatásomra, mégis béke és öröm van bennem, mert válasszoltam Istennek, és az az asszony nem maradt egyedül élete legfontosabb pillanatában.”

Letizia Magri

„Az Istent szeretőknek minden javukra válik” (Róm 8,28). Egyszerűen minden! Nem az a döntő, mi történt életünkben, mik vagyunk most és mi eshetik meg velünk a jövőben (saját hibánkból vagy idegen behatásra). Ha megőrizzük és amennyire megőrizzük magunkban az Isten iránti szeretetnek akár legapróbb lángocskáját, akkor és annyira még minden nyitva áll előttünk.

Szent Őrangyalok liturgikus emléknapja

A szent őrzőangyalok ünnepét először Spanyolországban kezdték megülni a XVI. században, innen terjedt el Európában a tridenti zsinat hatására. Liturgikus napjukat II. Ferdinánd császár kérelmére V. Pál pápa (1605–1621) szeptember első vasárnapjára; később X. Kelemen pápa (1670–1676) a Szent Mihály ünnepe utáni első szabadnapra helyezte. X. Piusz rendeletére ma az összes nyugati egyházakban október 2-án ünnepeljük meg a szent őrzőangyalokat.

Az angyalok szellemi teremtmények, szünet nélkül dicsőítik Istent és szolgálják az üdvözítő tervét, körülveszik Krisztust, akit üdvözítő küldetésében szolgálnak. A katekizmus a következőket tanítja: a gondos szülő védő vezetőt biztosít az útra gyermeke mellé, a meny-

Az őrangyal népi ábrázolása

nyei Atya is ezt teszi a veszedelmek ellen. Szent Bernát tanítása szerint tiszte-

letet kell adnunk az őrangyalok jelenlétéért, odaadást a jóakaratukért, bizalmat az őrségért. A szent őrzőangyalok ünnepe hódolat Istennel szemben, aki szeretetből angyalát küldi szolgálatunkra és védelmünkre.

Forrás: Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium – Magyar Kurír

„Isten, ki irántunk való kimondhatatlan gondoskodásodból

*szent angyalaidat méltóztatól őrize-
tünkre küldeni,*

*add meg a hozzád folyamodóknak,
hogy azoknak pártfogása szüntelen
oltalmazza őket*

*és egykor örökkéartó társaságuknak
örvendhessenek.”*

(A szentmise kánonjából)

Az angyalokról

Az újszövetségi Szentírás egyik legkésőbbi részében, a Zsidókhoz írt levélben olvasható az angyalok meghatározása: „szolgáló lelkek, azok szolgálatára rendelve, akik majd öröklük az üdvösséget” (Zsid 1,14).

Angyalok a Szentírásban

Angyal jelenik meg Ábrahámnak, és rá szól az égből, hogy ne sújtson le az ártatlan Izsákra, majd utódaira vonatkozó ígéretet tesz neki (Ter 22,11-18). Salamon a templom építésekor kap utasítást kerubok képmásainak készítésére, s a templom legbensőbb részében való elhelyezésére (1Kir 6,23-29).

Ezekiel próféta az első, akinek angyal magyarázza el látomása értelmét (Ez 40,3-40). Zakariás szintén részesült ebben a kiváltságban (Zak 1,8-2,17).

Dániel prófétától kezdve a végidőkre vonatkozó jóvendőlések állandó szereplői az angyalok (Dán 8,15-19), egészen a Jelenések könyvével bezárólag.

Az angyalok neve

Az angyalok névtelen seregéből kiemelkedik három néven nevezett, és nevük az emberek előtt föltárja személyiségük jellemző vonásait.

Mihály, vagy Micha-El nevének jelentése: „Ki olyan, mint az Isten?”, és nagy fejedelemtént, az angyalok vezéréként jelenik meg (Dán 10,3.21; 12,1). Gábor, vagyis Gabri-El nem más, mint „Isten hírnöke” (Dán 8,16; 9,21); Rafa-El pedig ennyit tesz: „Isten gyógyít” (Tób 3,17; 12,15).

Kiemelkedő feladataiból eredően ők az arkangyalok (vagyis a főangyalok), és ahhoz a hét angyalhoz tartoznak,

„aki mindig készen áll arra, hogy az Úr fölséges színe elé lépjen” (Tób 12,15). Közülük Gábrriel arkangyal az Újszövetség kezdetén is tevételes szerepet kap Keresztelő Szent János, majd Jézus születésének hírül adásában (Lk 1,11-20, Lk 1,26-38).

Jézus nyilvános működése során többször említi az angyalokat. A kicsinyek angyalai szüntelenül látják Istent (Mt 18,10), az Emberfia az Őt megvallókat Isten angyalai előtt megvallja (Lk 12,8-9), a végítéletkor az Emberfia elküldi angyalait (Mt 13,41), illetve angyalaival jön el Atyja dicsőségében (Mt 16,27). Jézus szenvedésének kezdetekor, az Olajfák hegyén angyal jelent meg a mennyből, és megerősítette Jézust (Lk 22,43), és a feltámadás eseményénél is megjelennek (Mt 28,2-7)

Jézus mennybemenetelekor két fehér ruhás férfi jelenik

meg az apostolok előtt, és adja meg az esemény magyarázatát (ApCsel 1,10-11). Az angyalok jelen vannak az egyház kezdeteinél, például segítik Pétert a börtönből való szabadulásában (ApCsel 12,7-11).

Az angyalok világa

A középkor legnagyobb zsinatán, a XII. egyetemes, IV. lateráni zsinaton (1215) az Egyház hittételként leszögezte: „Isten az idő kezdetén a semmiből teremtette mind a szellemi, mind az anyagi világot, vagyis az angyalok világát és az emberek világát.”

Az angyalok tisztán lelkek, nincsenek az anyaghoz rendelve, míg velük szembeállítva az emberek testből és lélekből állnak. Az emberek lelke – legalábbis földi élete során – a testhez, az anyagi valóság egy meghatározott részéhez van kötve, vele együtt bontakozik ki, él és cselekszik. Az angyalok szellemi voltából az következik, hogy nem függenek a tértől és az időtől, bár az embereknek tett szolgálatuk során meghatározott térben és időben jelentkeznek.

Az angyalok szellemi természetében benne foglaltatik értelmük és akaratuk, amelyek az emberi értelmet és akaratot felülmúlják. A Szentírás Isten angyaláról megjegyzi, hogy tudja, mi a jó és mi a rossz (2Sám 14,17), az angyal bölcs (2Sám 14,20), az angyalok lényegesen többet látnak át értelmükkel, mint az emberek. Az emberek gondolatvilága ennek ellenére nem nyitott előttük, abba csak Isten engedélyével pillanthatnak be. Isten az ember szabadságát és önállóságát az angyalokkal szemben is óvja. Ugyancsak nem ismerhetik az embernek a jövőben meghozandó döntéseit és végzendő cselekedeteit.

Az angyalok próbára tétele

Az angyalok próbára tételéről a Jelenések könyve 12. fejezetében olvashatunk. Az alázatosság erénye és a kevélység bűne jelen volt az angyalok próbára tételekor. A próbát kiállt angyalok eljutottak a boldogító színélátásra, és részt vesznek a világ kormányzásában, az egyes emberek életútját igyekeznek jó irányba terelni. A biztos hitigazságnál több, kötelező erejű hittétel, hogy az angyalok törődnek az emberekkel. A Péter-utódok, a pápák egybehangzó tanítása szerint Isten minden ember mellé őrzőangyalt állít.

Az őrangyalok létrejöttére már a Zsoltárok könyvében találunk utalást (Zsolt 90,11-13), Jézus is beszél az őrangyalokról (Mt 18,10).

„Isten minden emberi lelket, amikor egyesül a testtel, egy angyalra bízva, aki őt állandóan a jóra sarkallja és tetteit, imádságait Isten elé viszi.” (A Katolikus Egyház Katekizmusa a 328-336. pontjaiban foglalkozik az angyalokkal.)

Az angyalok örökös imádásukkal figyelmeztetik az embert, hogy a földi időnek legalább töredékét szentelje Isten imádására és dicsőítésére.

A bukott angyalok

A próbán a kevélység bűne miatt elbukó angyalok nem élvezhetik Isten színélátását, jelenlétét, nem tudják befogadni

az Ő szeretetét. Ezt hívják pokolnak, ahova az embereket is magukkal akarják rántani. A bukott angyalok – más néven a sátán és angyalai – harcolnak lelkünkért a próbát kiálló angyalokkal, akik Isten felé, a jó felé akarnak terelgetni minket. A jó angyalok Isten módszerével, kényszerítés nélkül, szelíden, a sátán épp ellenkezőleg, erőszakos kísértésekkel. Vegyük ezt nagyon komolyan: a sátán nem „krampusz” és nem vicces ördögfigura, hanem egy nagyon is valóságos szellemi lény, aki sokkal jobban eltájékozik a szellemi-lelki világban, mint mi, emberek, és aki örökre el akar választani minket Istentől, aki pedig életünk beteljesedése és egyedüli boldogsága. Legyünk tehát óvatosak és éberek, de azért ne essünk pánikba: papjaink sokszor elmondják, hogy a legjobb ördögűző a szentségi élet: a rendszeres gyónás és szentáldozás, az Istennel való bensőséges kapcsolat, az ima, és a bűnök kerülése. És kérjük bátran őrangyalunk segítségét is, akit Isten atyai szeretete küldött segítségünkre.

Az írás Török József teológus írásának rövidített változata, az utolsó bekezdés kivételével. Ez utóbbit papjaink átnézték és jóváhagyták.

Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya

Szent István halála előtt Mária oltalmába ajánlotta koronáját és országát. Felajánlása óta a Magyarok Nagyasszonyaként is tiszteljük a Szűzanyát. A külön ünnepet XIII. Leó pápa engedélyezte népünk számára. Egyházmegyénkben Nagybégányban található Magyarok Nagyasszonya-templom.

Az országfelajánlás 1038-ban történt, Nagyboldogasszony ünnepén. A Hartvik püspöktől származó legendában így olvashatunk erről:

„Végre Isten irgalmából, a százszoros jutalom díjára érdeemesen, láz vette le lábáról [a királyt], s mikor már nem volt kétséges halálának hamari napja, előszólította a püspököket és palotájának Krisztus nevét dicsőítő nagyjait; először megtárgyalta velük, hogy kit választanak helyette királynak. Majd atyailag intette őket, hogy őrizzék meg az igaz hitet, amelyet elnyertek; hogy az igazságot szeressék, az égi szeretet láncait kedveljék, gyakorolják a szeretetet, az alázatossággal törődjenek, de mindenekelőtt a kereszténység zsenge ültetvényén csöszködjenek. E szavak után kezét és szemét a csillagokra emelve így kiáltott fel: »Ég királynője, e világ jeles újjászerezője, végső könyörgéseimben a szentegyházat a püspökökkel, papokkal, az országot a néppel s az urakkal a te oltalmadra bízom; nékik utolsó istenhozzádot mondván lelkemet kezébe ajánlom.« (Vö. Zsolt 31,6)”

A Szűzanya és a magyar nép közötti kapcsolatot a Szent István király halálát követő belső villongások sem tudták elhomályosítani. Magyarok Nagyasszonya tisztelete Szent László király uralkodása idején új virágzásba borult. Később a tatárokkal és a törökökkel szemben is Jézus és Mária nevét kiáltva harcoltak a magyarok. I. Lipót a török alóli fölszabadulás emlékére, hálája jeléül megismételte az ország fölajánlását Máriának a 17. század végén.

Vaszar Kolos bíboros, prímás kérésére a Szentszék is elismerte a Mária-tisztelet nemzeti jellegét: XIII. Leó mintegy kilenc évszázados töretlen hagyományt szentesített, amikor 1896-ban, a honfoglalás milleneuma alkalmából külön ünnepet engedélyezett október második vasárnapjára. Ezt Szent X. Piusz helyezte október 8-ára.

1980. október 8-án Szent II. János Pál pápa kápolnát szentelt a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére a Szent Péter-bazilika altéplomában.

A Patrona Hungariae sajátos ikonográfiája a napba öltözött asszony ábrázolásából bontakozott ki: a Szűzanya fejére a tizenkét csillagú korona helyett a magyar Szent Korona került, a karján ülő kis Jézus kezébe az országalma, Mária másik kezébe pedig az ország jogara.

Mi, magyarok elsőként, ám nem egyedül tiszteljük nemzeti patrónánknak a Boldogságos Szűz Máriát. Bajorországban 1620-ban, a fehérhegyi csata után kezdték nemzeti pártfogóként tisztelni, Franciaországot XIII. Lajos király 1638-ban, Ausztriát III. Ferdinánd 1647-ben ajánlotta Máriának. János Kázmér király 1656-ban nyilvánította a Szűzanyát Lengyelország Királynőjévé. A későbbi századok folyamán először Mexikót, majd egész Latin-Amerikát, Katalóniát és Dél-Ázsiát

is a Szűzanya oltalma alá helyezték. Az angol püspökök 1893-ban ajánlották föl Angliát, melyet attól fogva Mária hozományának tartanak. Rajtuk kívül még számos más nép tekint a pártfogójának Üdvözítőnk édesanyját.

Istenünk, te a Boldogságos Szűz Mária közbenjárására népünket számtalan jótéteménnyel halmozta el. Szent István, első királyunk rendelkezéséből Nagyasszonyunknak és pártfogónknak tiszteljük őt a földön. Add jóságosan, hogy egykor vele együtt örökké örvendezzünk a mennyben! A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Forrás: Magyar Kurír

*A bűnösnek jó remény, kegyelemnek Anyja,
tenger fénylő csillaga, hajótörött vára.
Mennyeeknek nyílt ajtaja, magyaroknak üdve,
a Királyhoz juttass fel, szentekhez az égbe.
Szűz Mária, jó anya, ajánlj minket Fiadnak, mutass be az Úrnak,
légy biztos oltalom nekünk, magyaroknak.*

*Világ Teremtője: szent Anyád, a Magyarok Nagyasszonya
közbenjárására könyörülj népeden, mivel nem halálra, hanem
életre teremtettél bennünket.*

*Kegyes Anya, Szűz Mária, magyaroknak ősi pártfogója,
mutasd kegyed, amíg neved zengi szegényeid kórusa.*

(A zsoltosma október 8-ai imádságaiból)

A három tojás

Volt egyszer két szomszédos király. Az egyiket úgy hívták, hogy Irgum-Burgum, a másikat meg úgy, hogy Rontom-Bontom, mert nagyon mérgelődős ember volt mind a kettő, de még a feleségeik is! Ritkán mosolyogtak, sokat zsörtölődtek, de azért csak tartották a jószomszédságot, egészen addig, amíg egy szép tavaszi hajnalon át nem rebbent a Rontom-Bontomé kendermagos tyúkjá az Irgum-Burgumék udvarába. Kapingált, kapingált, azután körülnézett, megpillantotta a kispadon az Irgum-Burgum királynéasszony veszőkosarát, s nosza!... kotkodács! kotkodács! kotkodács!... beletojt három gyönyörű tojást, mert akár hiszitek, akár nem, a mesebeli tyúkok mindennap hármat tojnak. Kiszaladt a lármára az udvar népe innen is, onnan is. Rontom-Bontom király még halóspikában volt, Irgum-Burgum király fél lábáról pedig lemaradt a papucs, úgy sietett – de mire kiértek, a kendermagos már menekült vissza a saját udvarába, csak a három tojás fehérlett, mosolygott csodálatosan és melegen az Irgum-Burgumné asszony kosarában.

– Van három tojásom! Nem kell kimennem a piacra! – tapsolt örömeiben a királynéasszony. Több se kellett Rontom-Bontomné királyasszonynak! Lábujjhegyre állt az aranykerítésnél és haragosan átkiáltott:

– Nem a tiéd a három tojás! Tüstént add vissza, hiszen az én kendermagosom tojt!

– Igen ám, de az én kosaramba! – feleselt vissza Irgum-Burgum királyné.

– Azért is az enyém mind a három! – szikrázott a szeme Rontom-Bontom királynéasszonynak.

– Nem igaz! Nem adom! Jusst se hagyom! – pattogott a szó oda-vissza, s amint pörlekedtek, a nagy perpatvarba egyre többen belekeveredtek. Szörnyűséges lármát csapva nyelvelt egymással a két királyi udvar népe. A királyok sem tűrhették szótlanul a dolgot. Felfortyantotta bennük a mérget az asszonyi szó tüzes pattogása. Rontom-Bontom király földhöz vágta a sapkáját:

– Kacifántos teringettét! Legyen vége a veszekedésnek! Ide azt a három tojást, Irgum-Burgum király, mert különben földig rontom-bontom a palotádat!

– Nálunk az igazság, nálunk marad a három tojás! – mennydörgött vissza Irgum-Burgum király. Ettől még nagyobb lett a ribillió. Mind a két palotában összehívták az okosok tanácsát, hogy eldöntsék, kinek van igaza. Törték a fejüket egész nap, mégsem mentek semmire. Nem maradt más hátra, Rontom-Bontom király megüzente a szomszédjának, hogy ha nem adja vissza szépszerével, majd elviszi a három tojást erőnek erejével!

– Vinnéd ám, ha engedném! – kiabált Irgum-Burgum király, és a nagy ágyút azon nyomban ráirányította Rontom-Bontom király legszebbik tornyára. Éppen abban lakott a király daliás fia, Deliszép királyfi.

És ekkor történt valami!... Mert hogy el ne feledjem, volt az Irgum-Burgum királynak egy tündérszép leánya, aki szépegve-szipogva, szégyenkezve hallgatta végig a nagy veszekedést a szobájában, egészen addig, amíg a nagy ágyút fel nem állították. Akkor felkapta az okos fejét, és letörölte a könnyeit.

– Azt már nem! Nem fogjátok miszlikbe vagdalni egymást, sem a Deliszép királyfit! Majd én túljárok az eszetenken!

Térült-fordult a konyhában, s hogy mit csinált, senki sem vette észre a nagy felfordulásban. Csak a hadüzenetet vivő legény torpant meg a nagykapunál, amikor a királykisasszony megrántotta a mentéje ujját:

– Megállj, legény! Add csak vissza a levelet. Édesapám ezt a másikat küldi helyette. Úgy siess vele, hogy a lábad se érje a földet!

Szót fogadott a legény, úgyhogy még fel sem szálltak a tyúkok aludni az eperfára, amikor már jelentették Irgum-Burgum királynak az ajtónállók, hogy jön Rontom-Bontom király, nagy kísérettel.

– No, ha jön, fogadjuk! – kapott a kardja után Irgum-Burgum király és meg akarta fúvatni a harci riadót, de az ajtónállók lelkendezve közbeszóltak:

– Várjon, felség! Hiszen a Rontom-Bontom király muzikaszóval jön, szalagos, virágos paripákkal!

– Mi a szósz? – hápogott a király, és hitetlenkedve kinézett. Úgy volt bizony, ahogy jelentették. Legelől lovagolt Deliszép királyfi, s amint odaért a palota elé, meglengette virágos csákóját, Rontom-Bontom király pedig bekíért az ablakon:

– Ez már beszéd, szomszéd! Köszönjük a szíves meghívást!

– Miféle meghívást? – hebegett, pirosodott a király, de addigra odaperdült eléje a királykisasszony.

– Ne haragudjék, édesapám! Sütöttem abból a három tojásból egy finom piskótát, s meghívtam rá uzsonnára Rontom-Bontom királyuraméket. Felét ők eszik meg, felét kigyelmedék, így aztán egyikük igazságán sem esik csorb!

– Nahát! – néztek össze az okosok, és tátva maradt a szájuk. – Erre nem gondoltunk.

– De nem ám! – állt oda vidáman Deliszép királyfi. – Meg arra sem, hogy kézfogót is tartunk, mert én éppen ilyen okos, kedves, ügyes, békésszívű kislányt keresek feleségnek!

Ez ellen egyik király sem tudott szólni, annyit sem, hogy „irgum-burgum”. Annyit sem, hogy „rontom-bontom”. A két zsémbes királynéasszony is szégyenkezve hallgatott, s mit tehettek egyebet, szépen asztalhoz ültek. Nem is keltek fel onnan, amíg a piskóta az utolsó morzsáig el nem fogyott.

Ó Úrnőm és Anyám,
jusson eszedbe, hogy én a fiéd vagyok.
Őrizz meg engem mint javadat és tulajdonodat.
Ámen.